

Съдбата запазва, обаче, понякога велики унижения за големите славолюбци и велики награди за народните мъченици. Към същия този Александър Стамболийски гордият и надменен бурбонски потомък бе най-сетне принуден да се обърне и да потърси неговата помощ за спасението на своя трон.

*

Най-сетне на 1 октомври 1915 г. фаталният за България час настъпи.

След като мобилизацията и концентрацията на армията бяха привършени, заслепеният от завоевателни амбиции и освирепял от жажда за отмъщение Фердинанд и престъпното правителство на Радославова, без да държат сметка за грозните и още зеещи рани върху народната снага, без да държат сметка за слабите стопански сили и финансови източници на страната, без да искат да знаят за чувствата на народа към неговата освободителка и за неговите племенни връзки със цялото останало поробено славянство, без да са се погрижили да облекчат поне що-годе положението на народа и държавата през време на войната, без, най-сетне, да са подготвили и осигурили армията в продоволствено, санитарно, бойно и всяко друго отношение, хвърлиха България във вихъра на една безумна и престъпна война.

Българският народ бе вкаран насилствено в един противоестествен и чудовищен съюз с две империи, под тежкия юмрук на които пъшкаха десетки милиони славяни и които империи бяха най-страшния враг на свободата и независимостта на всички балкански държави, в това число и на България. Той бе заставен да воюва против своята ос-